

Sygn. akt VI U 1581/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Janusz Madej

Protokolant st. sekr. sądowy Dorota Hańc

po rozpoznaniu w dniu 4 lutego 2014 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania **E. S.**

od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.**

z dnia 18 marca 2013 r., znak: (...)

w sprawie **E. S.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych**

Oddziałowi w B.

o wypłatę wstrzymanej emerytury

I zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż zobowiązuje Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. do wypłaty ubezpieczonej E. S. wstrzymanej emerytury za okres od dnia 1 października 2011 roku do dnia 21 listopada 2012 roku,

II żądanie zapłaty odsetek od wstrzymanych świadczeń emerytalnych za okres wskazany w punkcie I wyroku przekazuje do rozpoznania Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B..

Na oryginale właściwy podpis.

Sygn. akt VI U 1581/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18 marca 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. - po rozpoznaniu wniosku E. S. z dnia 7 grudnia 2012r. - na podstawie art. 151§1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013r. poz. 267) odmówił uchylenia swojej wcześniejszej decyzji z dnia 28 września 2011r. w części, w jakiej decyzja ta zawieszala - na podstawie art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2010r. Nr 257, poz. 1726 oraz z 2011r. Nr 291, poz. 1707) w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009r. Nr 153, poz. 1227 z późn. zm.) - prawo do emerytury za okres od

1 października 2011r. do 21 listopada 2012r.

W uzasadnieniu swego stanowiska organ rentowy wskazał, iż decyzją z dnia 7 stycznia 2013r. podjął wypłatę emerytury na rzecz ubezpieczonej od dnia 22 listopada 2012r. W związku z ogłoszeniem w Dzienniku Ustaw z 2012r. poz. 1285 wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012r. (sygn. akt K 2/2012), począwszy od dnia 22 listopada 2012r. utraciły moc prawną art. 28 ustawy z 16 grudnia 2010r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw oraz art. 103a ustawy emerytalnej, w zakresie w jakim znajdowały zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed dniem 1 stycznia 2011r. bez konieczności rozwiązania stosunku prac. Organ rentowy podnosił, iż Trybunał Konstytucyjny nie wskazał ani w wyroku, ani w jego uzasadnieniu, innej daty utraty mocy prawnej wyżej wskazanych przepisów. Tym samym wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012r. nie ma zastosowania do przypadającego przed 22 listopada 2012r. okresem zawieszenia emerytury na podstawie art. 28 ustawy z 16 grudnia 2010r. w związku z art. 103a ustawy emerytalnej.

Wobec powyższego brak było - zdaniem organu rentowego - podstaw do wypłaty ubezpieczonej wyrównania emerytury zawieszanej w okresie od 1 października 2011r. do dnia 21 listopada 2012r.

Odwołanie od powyższej decyzji wniosła ubezpieczona E. S., domagając się jej zmiany w części w jakiej decyzja ta zawieszała prawo do emerytury za okres od 1 października 2011r. do 21 listopada 2012r. i zobowiązanie organu rentowego do wypłaty emerytury za powyższy okres wraz z ustawowymi odsetkami od każdej zaległej miesięcznej raty do dnia 21 listopada 2012r. Ubezpieczona uzasadniała swoje żądania nieprawidłowym stanowiskiem organu rentowego, zgodnie z którym fakt opublikowania orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012r. w dniu 22 listopada 2012r. uniemożliwia zwrot zawieszoności świadczenia przed tą datą.

Zgodnie z poglądem przeważającym w orzecznictwie Sądu Najwyższego, wyroki Trybunału Konstytucyjnego stwierdzające niezgodność przepisu ustawy z Konstytucją są skuteczne od dnia wejścia w życie zakwestionowanego przepisu.

Odnosząc się do twierdzeń organu rentowego, zawartych w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, ubezpieczona podnosiła, iż z uwagi na wiążące stwierdzenie Trybunału Konstytucyjnego, że dany przepis pozostaje w sprzeczności z aktem prawnym wyższego rzędu, to nie powinien być już uwzględniony przez organy stosujące prawo, przy rozpatrywaniu spraw, co do roszczeń przypadających za okres sprzed ogłoszenia wyroku Trybunału w Dzienniku Ustaw.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, powołując się na argumentację przedstawioną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił i rozważył, co następuje:

Zaskarżoną decyzją organ rentowy odmówił uchylenia swojej wcześniejszej decyzji z dnia 18 marca 2013r., w części w jakiej decyzja ta zawieszała prawo ubezpieczonej E. S. do emerytury za okres od dnia 1 października 2011. do dnia 21 listopada 2012r. Podstawę prawną tej ostatniej decyzji stanowił przepis art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726 oraz z 2011r. Nr 291, poz. 1707) w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Wyrokiem z dnia 13 listopada 2012r. (sygn. akt K 2/12) Trybunał Konstytucyjny orzekł, iż powyższe przepisy są niezgodne z zasadą ochrony zaufania obywateli do państwa i stanowionego przez nie prawa, wynikającą z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, w zakresie w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed dniem 1 stycznia 2011r. bez konieczności rozwiązania stosunku pracy. Powyższy wyrok Trybunału Konstytucyjnego dotyczył tej grupy osób ubezpieczonych, która nabyła prawo do emerytury w okresie od 8 stycznia 2009r. do 31 grudnia 2010r., a więc w okresie w którym ryzyko emerytalne nie obejmowało warunku rozwiązania stosunku pracy łączącego osobę ubezpieczoną z pracodawcą w momencie złożenia wniosku o emeryturę. Tę grupę ubezpieczonych wskazał wyraźnie Trybunał Konstytucyjny w pisemnych motywach swego wyroku. Dla tych

ubezpieczonych ponowne wprowadzenie od 1 stycznia 2011r. warunku rozwiązania stosunku pracy jako warunku emerytalnego mogło stanowić zaskoczenia.

Sąd Okręgowy nie podziela stanowiska organu rentowego, przedstawionego w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, zgodnie z którym przepisy uznane przez Trybunał Konstytucyjny w wyroku z 13.11.2012r. za niezgodne z ustawą zasadniczą mogą stanowić podstawę prawną rozstrzygnięcia o indywidualnych sprawach obywateli także po ogłoszeniu tego wyroku w Dzienniku Ustaw. Art. 28 ustawy z 16.12.2010r. oraz art. 103a ustawy emerytalnej utraciły bowiem moc - jako normy nie spełniające standardów konstytucyjnych - ex tunc, a więc od momentu wprowadzenia ich do porządku prawnego, co słusznie podnosiła ubezpieczona w swoim odwołaniu. Zarówno zatem Sąd rozstrzygający niniejszą sprawę, jak i organ rentowy nie mogą opierać swoich rozstrzygnięć na przepisach wyłączonych z mocy wyroku Trybunału Konstytucyjnego z porządku prawnego.

Ubezpieczona E. S. nabyła prawo do emerytury od dnia 16 marca 2009r. (decyzja ZUS z 13.01.2009r. - k. 28 akt emerytalnych), a zatem w okresie, w którym ryzyko emerytalne nie obejmowało warunku rozwiązania stosunku pracy. Należy więc ona do tej grupy ubezpieczonych, wobec których wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012r. znajduje zastosowania.

Powyższe motywy uzasadniały zatem zmianę zaskarżonej decyzji na podstawie art. 477¹⁴§2 K.p.c. w związku z powołanym wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego, poprzez zobowiązanie organu rentowego do wypłaty ubezpieczonej wstrzymanej emerytury za okres od 1 października 2011r. do 21 listopada 2012r.

W punkcie II wyroku na podstawie art. 477¹⁰ §2 K.p.c. Sąd Okręgowy przekazał organowi rentowemu do rozpoznania żądanie ubezpieczonej wypłaty odsetek ustawowych od świadczeń emerytalnych należnych jej za powyższy okres. Tego rodzaju rozstrzygnięcie uzasadnione było tym, iż do dnia wyrokowania nie została przez organ rentowy wydana merytoryczna decyzja orzekająca o żądaniu odsetek od wstrzymanej emerytury.

Na oryginale właściwy podpis.